

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Для Френсіса Стокса
(Жабка для друзів)

ЛІЖКА

Знаєте, як мене зараз усі звать? Ліжко та сніданок. Так мене кличуть діти на вулиці. І вчителі теж. Ну, в лице вони мені такого не кажуть, та я постійно лишень і чую: «А, так-так, Ельза. Це ота дитина з ліжка та сніданку». Їй-Богу! Звучить так, ніби я одягнена у пухову ковдру, волосся у мене з пластівців, очі – двійко зварених нагусто яець, а замість рота – два шматочки шинки.

А насправді я виглядаю зовсім не так. Ну, сподіваюся, що не так. Я – Ельза.

Подобається вам це ім'я? Хочу вірити, що подобається, а то раптом Ельза засмутиться... До вас дійшло? Це жарт, я сама його придумала! Я завжди вигадую жарти. Тільки от люди не завжди сміються...

Б'юсь об заклад, ви більше жодної Ельзи не знаєте. Багато років тому була левиця на ім'я Ельза, про неї ще книгу написали¹, а потім зняли кіно. Його іноді показують по телевізору, тож раптом ви бачили. Моя мама назвала мене на її честь. Бо ж коли я народилась, то вже тоді мала дуже багато волосся. Чесно. Більшість немовлят майже лисі, а ось у мене майже одразу було довге витке волосся, а ще мама його постійно кошлатила, тож воно стирчало навсідч, немов лев'яча грива. Насправді я не схожа на лева, просто у мене

¹ Ельза – Elsa, левиця, вихована подружжям Адамсонів. Вирощену в неволі левицю намагались навчити (і досить успішно) життю в дикій природі. Про це Джой Адамсон написала книгу „Народжена вільною” (1960), а через шість років за книгою зняли фільм.

го пальця і казав, що я добре попрацювала. Відтак, я почувалася справді добре, а коли Джеймі приніс мені нові тести, виявилось, що я вже не слабка. Я була кмітлива.

Джеймі розпитував мене про інші школи і сказав, що не дивно, що я не могла як слід вчитися – оці постійні зміни! Зате тепер я пустила корені й швидко наганяю все, що пропустила, і він сказав, я скоро буду першою ученицею в класі. Отак-от!

Але потім Мак втратив роботу, у нас відібрали будинок і ми опинилися у Оте Ороськах, за багато миль від моєї останньої школи.

Та все одно, якщо й ходити до школи, то тільки до тієї. Щоби бачити Джеймі.

– Звичайно ж ні, Ельзо. Тобі довелося б їхати двома автобусами, а тоді ще кілька миль йти пішки. У нас не стане грошей тобі на дорогу. І ти зіб'єш кросівки за два тижні. Підеш до тутешньої школи імені Мейбері, як інші діти.

Тільки не всі інші діти до неї ходять. Наомі ходить. І діти азійських тітоньок теж, через одне. А ось Кривопичко і ще кілька хлопчаків щодня прогулюють.

Я вирішила теж прогулювати. Може, я й кмітлива, але ж вони дадуть мені неправильні тести. Я не впораюсь і знову буду слабкою. А де гарантія, що мені трапиться такий, як Джеймі?

Я почала більше водитися із Кривопичком та з іншими. Довелося попотіти, щоб їм сподобатись. Я розповіла їм силу-силенну жартів, і мусила розповідати й далі, бо мій старий репертуар їм набрид. Отак-от, я не слабка. Я знаю повно усіляких штук, і заледве що всім тим штукам навчають у школі. Кожен комедіант має репертуар – так звуться жар-